

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 360

гр. Бургас, 17.02.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на седемнадесети февруари през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Йорданка Г. Майска
РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от Йорданка Г. Майска Въззивно частно
гражданско дело № 20222100500109 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.577, вр.чл.274 ГПК.

Образувано е по частна жалба на ЧСИ Таня Маджарова, вписана под № 803 в
регистъра на КЧСИ с район на действие ОС-Бургас против Определение № 142, том 1
от 16.12.2021г. на съдията по вписванията при Районен съд – Бургас, с което е отказано
да се извърши вписване на възбрана с изх.№ 42342/15.12.2021г., постановено от ЧСИ с
№ 803 по изп.дело № 20218030403047 с вх.№ 19707/16.12.2021г. по описа на СВ при
БРС поради невнасяне на дължимата държавна такса 15лв. за вписването.

Жалбоподателят моли съда да отмени обжалвания отказ като
незаконосъобразен и да върне преписката на съдията по вписванията при Районен съд
– Бургас с указания за извършване на исканото вписване. Счита, че след като по
изпълнителното производство Държавата в лицето на ТД на НАП е присъединен
взискател, наред с първоначалния взискател „ЕОС Матрикс“ ЕООД, то на осн.чл.431,
ал.4, вр.чл.84, т.1 от ГПК заплащане на държавна такса не следва.

Частната жалба е подадена против подлежащ на обжалване охранителен акт, в
законовия срок, от легитимирано лице и съдържа необходимите реквизити, поради
което е процесуално допустима.

**Въз основа на закона и събраните доказателства по делото съдът намира от
фактическа и правна страна следното:**

Производството пред Службата по вписванията при Районен съд – Бургас е
образувано въз основа заявление с вх.№ 19707/16.12.2021г. по описа на СВ при БРС,
подадено от ЧСИ Таня Маджарова, вписана под № 803 в регистъра на КЧСИ с район
на действие ОС-Бургас вписване на възбрана с изх.№ 42342/15.12.2021г., постановено

от ЧСИ с № 803 по изп.дело № 20218030403047 върху собствени на длъжника 1/8ид.ч. от СОС в сграда с идентификатор 07079.651.223.1.1. по КККР на гр.Бургас.

Изпълнителното производство по изп.дело № 20218030403047 е образувано въз основа на изпълнителен лист от 19.09.2011г., издаден на основание Заповед за незабавно изпълнение № 5065/17.09.2011г. по ч.гр.д. № 7804/2011г. по описа на РС-Бургас в полза на „ЕОС Матрикс“ ЕООД с ЕИК-131001375.

При извършване на справка от ЧСИ в НАП е постъпило удостоверение № 020372103533817/09.11.2021г., съгласно което длъжникът В.Г. има публични задължения.

Съгласно разпоредбата на чл.458 ГПК Държавата се смята винаги за присъединен вискател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител д извършване на разпределението.

При проучване имуществото на длъжника, ЧСИ е установил, че длъжника е собственик на 1/8ид.ч. от СОС в сграда с идентификатор 07079.651.223.1.1. по КККР на гр.Бургас, поради което и е наложил възбрана и е поискал на осн.чл.449, ал.2 ГПК от СВ при БРС вписване на така наложената възбрана. С искането за вписване на наложената възбрана ЧСИ е поискал и оснобождаване на вискателя от заплащане на държавни такси на осн.чл.431, ал.4, вр.чл.84, т.1 от ГПК.

С обжалваното определение за отказ, съдията по вписванията при СВ-Бургас е приел, че освободен от заплащане на държавна такса от 15лв. е присъединения вискател – ТД на НАП, но не и първоначалния вискател „ЕОС Матрикс“ ЕООД, и поради липсата на платежен документ, удостоверяващ внасянето на дължимата държавна такса е отказал вписването.

При така установеното се налагат следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 32б, във връзка с чл. 32а, ал. 1 от Правилника за вписванията предвижда, че съдията по вписванията може да откаже отбелязване или заличаване по депозирана молба, ако тя не отговаря на изискванията на закона, като сред тези изисквания е и представянето на документ, че е внесена дължимата държавна такса.

Дължимата държавна такса в случая за вписване на възбраната е определена в чл. 5 от Тарифа за държавните такси събирани от АВ, в размер от 15лв., като в случая такава не е била внесена.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 г. по тълк. дело № 8/2012 г. на ОСГТК на ВКС в хипотезата на нередовност на молбата за вписване, съдията по вписванията е длъжен да постанови отказ съгласно чл. 32а от Правилника за вписванията, без да може да дава указания за отстраняване на нередовността.

Предвид посоченото в т.8 от цитираното тълкувателно решение съдебния изпълнител разполага с правото да обжалва определението за отказ за вписване на

съдия по вписванията.

Спорно е по делото с оглед участието като присъединен взыскател на държавата чрез ТД на НАП, дължи ли се държавна такса на СВ за вписване на наложената като обезпечителна мярка възбрана, след като от нея се ползват както първоначалния, така и присъединения взыскател.

Съгласно разпоредбата на чл.431, ал.4 ГПК „За информацията по ал. 3, необходима за съответното изпълнително производство, както и за вписване на обезпечителни мерки по него се дължи съответната държавна или местна такса, освен в случаите по чл. 83, ал. 1 и чл. 84, както и когато информацията е получена по реда на Закона за електронното управление. Таксата се заплаща от взыскателя и е за сметка на длъжника.“

Видно от приложено удостоверение № 020372103533817/09.11.2021г. на ТД НАП-Бургас, длъжникът по изпълнителното дело В.Г. има задължения за ДОО, здравно осигуряване и УПФ, които по смисъла на чл.162 ДОПК са публични.

Действително с чл.84, т.1 ГПК законодателят е освободил Държавата от заплащане на държавни такси за публични вземания. Цитираната разпоредба предвижда освобождаване от заплащане на държавни такси в „особени случаи“ и е предвидена с оглед субекта на задължението за заплащане на държавна такса и то само в изрично посочени случаи и при определени предпоставки.

Законодателят не е предвидил, че освобождаването в особени случаи на Държавата като страна в производството от заплащане на държавни такси да освобождава и останалите страни в същото производство от заплащане на държавни такси. Не е предвидено самото производство и извършените действия в рамките на това производство да бъдат освобождавани от заплащане на дължимите държавни такси само поради участието на държавата като страна по него за нейни публични вземания. Ето защо, в конкретния случай дотолкова, доколкото първоначалният взыскател „ЕОС Матрикс“ претендира свое частно вземане и не са налице предпоставки за освобождаване на този взыскател от заплащане на държавна такса; наложената от ЧСИ възбрана, чието вписване не иска от СВ ползва и този взыскател, наред с присъединения, то за същия съществува задължение за заплащане на държавна такса.

По тези съображения подадената жалба срещу определението за отказ на съдията по вписванията да впише наложената от ЧСИ възбрана поради незаплатена държавна такса от 15лв. следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба вх.№ 011-011/10.01.2022г. на СВ при БРС от ЧСИ Таня Маджарова, вписана под № 803 в регистъра на КЧСИ с район на действие ОС-Бургас против Определение № 142, том 1 от 16.12.2021г. на съдията по вписванията при Районен съд – Бургас, с което е отказано да се извърши вписване на възбрана с изх.№ 42342/15.12.2021г., постановено от ЧСИ с № 803 по изп.дело № 20218030403047 с вх.№ 19707/16.12.2021г. по описа на СВ при БРС поради невнасяне на дължимата държавна такса 15лв. за вписването.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на жалбоподателя.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____